

РЕШЕНИЕ

№ 6534

гр. София, 10.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 15.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова
ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова
Елеонора Попова

при участието на секретаря Ирена Йорданова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **4673** по описа за **2021** година докладвано от съдия Елеонора Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал.1, изр.второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Комисия за защита на потребителите /КЗП/, чрез процесуален представител адв.П. К., против решение от 11.03.2021г., постановено по НАХД № 8253/2020г. по описа на Софийския районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 8-и състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № К-039997/03.02.2020г., издадено от член на КЗП, с което на основание чл. 233, ал.2 от Закона за защита на потребителите /ЗЗП/ на [фирма] са наложени:

- 1.по т.1 – имуществена санкция в размер на 500 /петстотин/ лева за нарушение на чл. 204 във вр. с чл.47, ал.1, т.3 от ЗЗП;
- 2.по т.2 – имуществена санкция в размер на 500 /петстотин/ лева за нарушение на чл. 204 във вр. с чл.47, ал.1, т.8 от ЗЗП;
- 3.по т.3 – имуществена санкция в размер на 500 /петстотин/ лева за нарушение на чл. 225в във вр. с чл.181н, ал.2 вр. ал.1 от ЗЗП;
- 4.по т.4 – имуществена санкция в размер на 500 /петстотин/ лева за нарушение на чл. 225в във вр. с чл.181н, ал.4 от ЗЗП

В жалбата са неведени доводи, че обжалваното решение е неправилно поради

нарушение на материалния закон и поради необоснованост. Твърди се спазване на разпоредбите на чл.42 и чл.57 от ЗАНН. Посочено е, че очевидно се касае за техническа грешка при изписване на датата на изготвяне на наказателното постановление, което било видно от кореспонденцията между КЗП и търговеца. Моли за отмяна на решението на СРС.

Ответникът по касация [фирма] с писмен отговор на касационна жалба излага подробни съображения за неоснователност на същата и моли да бъде оставена без уважение, а решението на СРС да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. В условия на алтернативност претендира прилагане на чл. 28 от ЗАНН. Претендира присъждане на разноски за които прилага договор за правна защита и съдействие, прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

В проведеното съдебно заседание на 17.09.2021г. касаторът е поискал предоставяне на възможност за представяне на допълнителни писмени доказателства. С молба от 21.09.2021г. по делото е депозирана молба, с която пред настоящата инстанция са представени нови писмени доказателства-обратна разписка от дата 08.05.2020г. за връчване на НП на [фирма] и доклад за издаване на НП.

В съдебно заседание на 15.10.2021г. касаторът-редовно призован, се представлява от адв.К., която поддържа жалбата и моли решението на СРС да бъде отменено, като се вземат в предвид изложените в нея съображения.

Ответникът – [фирма], редовно призован, се представлява от адв.Ц., който моли касационната жалба да бъде оставена без уважение, а решението на СРС да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Излага подробни съждения в подкрепа на тезата си.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор Д., дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, X-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:

Касационната жалба е допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в срока по чл.211, ал.1 от АПК.

Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

Предмет на оспорване в производството пред въззивната инстанция е Наказателно постановление (НП) № К-039997/03.02.2020г., издадено от член на КЗП, с което на основание чл.233, ал.2 от Закона за защита на потребителите /ЗЗП/ на [фирма] са наложени:

1.по т.1 – имуществена санкция в размер на 500 /петстотин/ лева за нарушение на чл. 204 във вр. с чл.47, ал.1, т.3 от ЗЗП;

2.по т.2 – имуществена санкция в размер на 500 /петстотин/ лева за нарушение на чл. 204 във вр. с чл.47, ал.1, т.8 от ЗЗП;

3.по т.3 – имуществена санкция в размер на 500 /петстотин/ лева за нарушение на чл. 225в във вр. с чл.181н, ал.2 вр. ал.1 от ЗЗП;

4.по т.4 – имуществена санкция в размер на 500 /петстотин/ лева за нарушение на чл. 225в във вр. с чл.181н, ал.4 от ЗЗП

С обжалваното решение съдът е отменил наказателното постановление на процесуално основание, като е приел, че АУАН и НП са връчени на представител на “ЧИНИЙКИ” на една и съща дата, с което са нарушени разпоредбите на чл. 43, ал.4 от ЗАНН и чл.44, ал.1 от ЗАНН.

Така постановеното решение е правилно.

Съответни на доказателствата по делото са изводите на районния съд за допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, тъй като АУАН и НП са издадени на една и съща дата - 03.02.2020г. Тези изводи в изцяло се споделят от касационният състав като правилни и законосъобразни. Лицето, на което е предявено обвинение за извършено административно нарушение с АУАН има право на защита, упражняването на което се гарантира от процесуалните правила и срокове в ЗАНН, каквото е правото му да депозира писмени възражения в 3-дневен срок от връчване на акта в чл. 44, ал. 1 от ЗАНН. Като не е изчакал изтичането на този кратък тридневен срок, а издал още на същия ден НП, наказващият орган е финализирайл тази фаза на производството и е лишил нарушителят да оспори установеното в акт, да направи твърденията си за обстоятелствата и да ангажира доказателства за тях. Така НП е издадено без да се изясни по които факти има спор и възражения от нарушителя и да се проведе разследване по тях съгласно чл. 52, ал. 4 от ЗАНН. С издаването на НП на същия ден от връчване на АУАН е финализирана първата фаза от производството пред АНО и е препятствана възможността на дружеството да упражни правото си на защита чрез подаване на писмени възражения съгласно чл. 44, ал. 1 от ЗАНН. Така едва във въззивната жалба срещу НП пред СРС той е имал възможността за първи път да изложи писмено възраженията си срещу АУАН. Това нарушение е съществено, тъй като е довело до установяване на спорните обстоятелства и провеждане на разследване по тях не пред АНО преди да се произнасяне по преписката, както изисква чл. 52, ал. 4 от ЗАНН, а едва в съдебната фаза пред районния съд. Нарушението е съществено, тъй като първоинстанционният съд проверява правилността и законосъобразността на НП, част от което са изводите на АНО по спорните обстоятелства и не следва да формира за първи път такива изводи, с което да замести липсващото произнасяне на АНО в НП. Спазването на процесуалните правила и срокове за възражения в чл. 44, ал. 1 и чл. 52 от ЗАНН за издаване на НП са гаранция за законосъобразност на производството и на упражняване на правомощията от органа и от съда. Защитната теза на наказващият орган, че се касае за техническа грешка при изписването на датата на изготвяне на наказателното постановление, не се споделя от настоящата инстанция. Дори в случая да е била допусната техническа грешка, този факт сам по себе си представлява съществено нарушение на процесуалните правила, доколкото съвсем пряко накърнява правото на защита на санкционираното лице и е опорочил административно - наказателното производство до степен, изискваща безусловна отмяна на наказателното постановление. Съдът не кредитира ново представените писмени доказателства, т.к. от същите не се установява датата на издаване на НП-напротив, в придружително писмо с изх.№ Ц-03-1288/08.05.2020г., изрично е посочено, че приложено се изпраща НП № К-039997 от 03.02.2020г.

Като е достигнал до същите правни изводи, районният съд е постановил законосъобразно и правилно решение, което следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора основателно се явява искането на ответника за възстановяване на направените от него разноски по делото. Последните се установява да са в общ размер 500 лв. – платен хонорар за адвокат, видно от отбелязването в представените договори за правна защита и съдействие.

Мотивиран така и на основание чл.221, ал.2, предл. Първо от АПК въввр. счл. 63, ал.1, ир.второ от ЗАНН, Административен съд, С.-град, X-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 11.03.2021 г., постановено по НАХД № 8253/2020г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 8-и състав.
ОСЪЖДА КОМИСИЯ ЗА ЗАЩИТА НА ПОТРЕБИТЕЛИТЕ да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], сумата 500 (петстотин) лева –разноски по делото.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.